

Telegraful Român

FOAIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DE ALBA IULIA ȘI SIBIU

PREȚUL INSERTIUNILOR:
Un cm² 60 bani pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător.
Insertiunile se adresează ADMINISTRĂȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai nr. 35.

ARTICOLELE ȘI CORESPONDENȚA
se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

ABONAMENTUL:
Pe un an: 24 lei
Pe 6 luni: 12 lei
Pe 3 luni: 6 lei

Trăiască a XV-a aniversare a proclamării Republicii Populare Române!

Patria noastră

Au trecut 15 ani pe vadul vremii de când poporul muncitor a proclamat Republica Populară Română, patria tuturor oamenilor muncii de la orașe și sate. Căci patria — cum spunea Tudor Vladimirescu — „nu este tagma jefuitorilor, ci este norodul”. Da: patria este poporul, care prin muncă își făurește o viață mai bună, Patria este țara, în care stăpîn este poporul, ale cărei bogății și frumuseți aparțin poporului. Patria este noua orînduire, orînduirea socialistă, pe care o ridică poporul zi de zi tot mai îmbelșugată, tot mai luminată, tot mai fericită.

Cînd privești peste plaiurile țării noastre, aproape nu-ți vine să crezi ochilor că în numai 15 ani s-a schimbat așa de mult înfățișarea lor. Peste tot se vede pecetea puterii creatoare a poporului, care a înnoit întreaga țară. Pămîntul acesta este bogat și are frumuseți negrăite. Munții cu piscurile lor semețe, cu pîraiele năvalnice, cu podoaba pădurilor de brazi, dealurile cu livezile lor pîrguite în soare, cîmpiile cu lanurile întinse, cu ape domoale, toate încîntă sufletul cu frumusețile lor variate. Dar acest pămînt de o frumusețe deosebită, are și bogății imense, cărbune, fier, argint, aur, gaze, etc. El hrănește cîmpurile de cereale, turmele de oi, cirezile de vite, ș. a.

În Republica Populară Română toate sînt ale poporului, căci poporul e stăpîn peste țara sa, cu toate frumusețile și bogățiile ei. Și poporul le înmulțește prin muncă și le chivernisește cu înțelepciune ca toți oamenii muncii și fiecare în parte să se bucure de o viață din ce în ce mai bună.

Astfel, pretutindeni, în toate colțurile țării, vezi înălțîndu-se fabrici și uzine, care umplu de mîndrie pe orice fiu cinstit al patriei noastre. Sub îndrumarea conducătorilor înțelepți, ridicați din sînul oamenilor muncii, poporul nostru a pășit pe calea industrializării socialiste într-un ritm extraordinar, în așa fel încît țara noastră a devenit o țară cu industrie avansată, care poate sta pe piața mondială alături de țări cu tradiții industriale mai vechi. Produsele noastre sînt prețuite și căutate în toate părțile globului pămîntesc. Numele patriei noastre este purtat cu vrednicie peste hotare de mașinile, făurite cu mîinile și mintea acestui popor harnic și talentat.

E destul să dăm cîteva date, ca să vedem clar ce progrese uriașe s-au realizat în anii puterii populare. Ritmul mediu de creștere a producției industriale între anii 1951—1959 a fost de 12,7 la sută, iar între anii 1960—1961 a fost de 15,8 la sută. Numai între anii 1950—1961 producția industrială a crescut de 3,9 ori. Rezultatul este că producția globală industrială în 1961 era de 5,8 ori mai mare decît producția globală industrială din 1938 (anul de vîrf al Romîniei burgheze). Planul șesenal (1960—1965) prevede un ritm mediu anual de creștere de 13 la sută. În felul acesta, producția globală industrială va fi în 1965 de 2,1 ori mai mare decît producția din 1959. Industria noastră satisface nevoile țării și furnizează produse de calitate superioară țărilor, cu care avem schimburi comerciale.

Același progres se constată și în agricultură. Incheindu-se procesul de colectivizare a agriculturii în primăvara anului 1962, acum nu mai vezi ogoare îmbucătățite, fîșii de pămînt lucrate în trecut individual și cu metode învechite, ci pe tarlale întinse se leagănă în soare holdele aurii, foșnesc necuprinse lanuri de porumb, se arată ogoare mari de cartofi, floarea soarelui, sfeclă de zahăr, etc. Pămîntul țării dă rod tot mai bogat, pentru că îl muncesc oamenii în comun și cu tragere de inimă, pentru că se aplică metodele agrotehnice cele mai avansate, pentru că se folosesc mașini agricole la aproape toate lucrările, pentru că în pămîntul bine lucrat, bine îngrașat, se seamănă semințe selecționate, cele mai potrivite cu solul și clima și cele mai rodnice. Pe dealurile pustii, pe rîpe, pe terenuri nisipoase, pretutindeni munca în comun organizează terenul și-l folosește, dacă nu pentru cereale, atunci pentru viță de vie, pomicultură, ș. a. Rîurile sînt canalizate, pămînturile sînt irigate și acolo unde era pustiu apar livezi de pomi sau grădini înfloritoare. Iată numai cîteva date, care arată acest avînt al agriculturii socialiste. În 1938 aveam 4.858 tractoare, ce lucrau pe pămînturile moșierilor. În 1961 avem peste 77.000 tractoare convenționale de 15 cai putere. Pînă în 1965 se prevede înzestrarea agriculturii cu circa 150.000 tractoare convenționale de 15 cai putere, 70.000 semănători pentru cereale, peste 40.000 combine pentru păioase, 8.200

mașini de recoltat porumb și alte numeroase mașini agricole, ce vor lucra pe pămînturile gospodăriilor colective și gospodăriilor de stat. Corespunzător cu această înzestrare și cu felul de a lucra pămîntul, crește și producția agricolă. În 1950 producția medie la hectar a fost la grîu de 800 kg, la porumb 740 kg. În 1961 producția medie la hectar a fost la grîu de 1.340 kg (cu 540 kg mai mult), la porumb de 1.670 kg (cu 930 kg mai mult).

Agricultura noastră satisface nevoile de materii prime ale industriei și trebuințele populației — și produce rezerve importante pentru export.

Dezvoltarea aceasta rapidă a economiei a avut drept rezultat creșterea venitului național. Între 1950—1961 venitul național s-a mărit de aproape trei ori. Acest venit este folosit pentru dezvoltarea mai departe a economiei, pentru ridicarea nivelului de trai, material și cultural, al poporului. Poporul muncește pentru sine, pentru viața lui cea nouă. Salariul real față de 1955 — în 1961 a fost mai mare cu 55 la sută. Orașe noi au apărut pe harta țării. Orașele vechi au fost reconstruite, s-au dezvoltat, adăugîndu-li-se cartiere întregi. La sate s-au ridicat sute de mii de case noi. În planul șesenal e prevăzută numai din fondurile statului construirea a 300.000 de apartamente. Noile construcții — uzine, instituții, locuințe — sînt nu numai ridicate cu metode și mijloace moderne, ci și cu gust artistic. Talentul și priceperea arhitecților și constructorilor noștri se arată în cartierele noi, în blocurile noi, luminoase și frumoase, încît ele deșteaptă elogiul celor ce vin din alte țări și mîndria fiecărui cetățean al patriei noastre. Nevoile materiale ale poporului sînt împlinite din ce în ce mai deplin. În 1961 s-au desfăcut mărfuri în valoare de peste 47 miliarde lei, cu 15 la sută mai mult ca în 1960. La orașe și la sate oamenii muncii trăiesc mai bine, au un trai civilizat, ca hrană, ca îmbrăcăminte, ca locuință, ca mobilă, electrică, radio, motociclete, etc. Datorită acestor condiții civilizate de existență media vîrstei populației noastre a crescut de la 42 ani, cît era în 1930—1932, la 66 ani în prezent. Astfel, patria noastră a dăruit în medie locuitorilor un plus de 24 ani de viață.

(Continuare în pag. 2)

Patria noastră

(Continuare din pag. 1)

De asemenea nivelul cultural al poporului este în necontenită creștere. Analfabetismul a fost lichidat. Afară de grădinițele pentru preșcolari, avem circa 15.000 școli de patru și opt ani cu peste 2,5 milioane elevi, care primesc gratuit toate manualele școlare. Avem aproape 600 școli medii de cultură generală de 11 ani cu circa 270.000 elevi, și 164 facultăți cu aproape 100.000 studenți. Invățămîntul de toate gradele e gratuit. În țara noastră funcționează circa 60 teatre dramatice, opere și teatre muzicale, 10 filarmonici, 7 orchestre simfonice; în instituții și comune există cluburi, case de creație populară, cămine culturale, ansambluri populare de cîntece și dansuri și alte formații artistice. Presa, cu un tiraj zilnic de 6 milioane exemplare, cărțile — care în 1961 s-au tipărit în 50 milioane exemplare, iar în ultimii zece ani în aproape jumătate miliard de exemplare —, școlile, bibliotecile, căminele culturale, universitățile populare, expozițiile, și alte manifestări culturale răspîndesc cultura în masele poporului, contribuie la ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii și la stimularea capacităților lui artistice creațoare. Realizările oamenilor de știință, artiștilor și tehnicienilor noștri, ca și creațiile artei populare, sînt prețuite ca realizări deosebite nu numai în țară, ci și peste hotare.

În anii puterii populare patria noastră a devenit o țară industrială-agrară avansată, cu un înalt nivel de trai material și cultural al poporului.

În acești ani a crescut și prestigiul internațional al țării noastre, nu numai pentru realizările mari amintite, ci și pentru politica de pace și colaborare între popoare, pe care o duc în mod consecvent. Astfel, țara noastră — alături de Uniunea Sovietică, de celelalte țări socialiste și de luptătorii pentru pace din toată lumea — a sprijinit și sprijinește lupta pentru dezarmarea generală și totală, pentru interzicerea experiențelor cu arme atomice, pentru lichidarea colonialismului. Ea a susținut și susține ca toate problemele internaționale să fie rezolvate nu prin forță, ci prin tratative. Ea a propus ca Balcanii să devină o zonă denuclearizată, o zonă a păcii, ca tineretul să fie educat în spirit de pace și prietenie. Ea întreține relații comerciale și culturale cu o mulțime de țări, ajutînd țările mai puțin dezvoltate să-și făurească o industrie proprie, să-și întărească economia.

Privind avîntul economic și cultural al poporului nostru și prestigiul ce l-a dobîndit pe plan internațional, nu poți să nu tresălți de bucurie, să nu fii mîndru de țara ta, să nu-ți iubești patria, tot mai frumoasă, tot mai puternică, tot mai bogată. Dragostea de patria noastră, care însufletește pe toți oamenii muncii, este izvorul tuturor biruințelor populare, este izvorul hotărîrii ferme a poporului de a munci pentru ca ea să devină tot mai înfloritoare și de a o apăra împotriva celor ce ar îndrăzni să-i amenințe independența și cuciririle de pînă acum și de mîine.

La a 15-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romîne, poporul nostru aduce totodată mărturia solidarității sale și sentimentelor lui frățești de mulțumire față de marele popor sovietic, al cărui ajutor multilateral și dezinteresat stă la temelie succeselor noastre, și față de popoarele ce construiesc socialismul în colaborare strînsă cu noi. Țările socialiste pășesc

Pacea, țel permanent al poporului nostru

La 30 decembrie 1962 s-au împlinit 15 ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne. Bilanțul făcut cu prilejul acestui popas sărbătoresc arată că poporul nostru a înscris în acest răs-timp mari succese în propășirea vieții sale sub toate aspectele. Dar tot cu acest prilej trebuie să subliniem și lupta neobosită pe care poporul nostru și conducerea țării noastre au dus-o pentru apărarea păcii, pentru deplinul ei triumf în lume.

Pacea, sentimentele bune, respectul pentru alte popoare sînt însușiri firești ale poporului nostru. În această privință este destul să ne gîndim la salutările sale de fiecare zi, ca: Noroc bun, pace bună sau mergi în pace, precum și la bunele urări pe care și le face cu diverse ocazii mai de seamă din viața sa. Și pe cît îi este de dragă pacea, pe atît poporul nostru a urgisit războiul, fapt care a pătruns chiar în folclor, unde întîlnim versuri ca acestea:

*Foaie verde de trifoi,
Minca-l-ar focul război!
sau
Frunză verde trei granate
Împărate, împărate,
Fă pace, nu te mai bate,
Că-ți mor cătanele toate.
C-au fost mulți ca muștele,
Și-au pierit ca frunzele.
Împărate stinge focu,
Că la mulți le mînci norocu.
Că de cînd bătaia ții:
Au rămas holde pustii,
Și-au rămas maice bătrîne,
Mulți copii mici fără pîne.*

versuri care ne amintesc de vremuri apuse, în care feciorii noștri erau tiriți în războaie, războaie în care nu erau interesați decît regii și împărații și care nu puneau nici un preț pe viața multimilor și pe suferințele lor.

Iată însă că regii au fost înlăturați și poporul nostru a luat soarta sa în propriile sale mîni și deci și cauza păcii. Poporul nostru dorește pacea și luptă pentru ea nu numai pentru că din fire iubește pacea, ci și pentru că el este angajat într-un mare șantier de zidire a unei vieți noi, mai bune și mai fericite pentru toți cei ce muncesc.

Munca pașnică și lupta pentru pace a poporului nostru este vădită în toate secțiile sale de viață.

Așa de pildă Institutele de cercetări științifice ale țării noastre urmăresc să facă viața mai ușoară, să folosească cuceririle științei în scopuri pașnice. „Adevărații oameni de știință au în sarcina lor nu numai descoperirea relațiilor dintre fenomene și formarea acestora, dar și datoria de a supraveghea ca descoperirile lor să nu fie puse în serviciul dușmanilor progresului omenesc, al dușmanilor vieții și bunăstării maselor populare... Oamenii de știință trebuie să arate popoarelor că ele nu au nici un interes de a se urî și ucide între ele” — declară acad. prof. C. I.

împreună, într-ajutorîndu-se reciproc, spre acelaș viitor de pace și fericire.

Biserica noastră este alături de popor. Clericii și credincioșii Bisericii noastre aduc contribuția lor la lupta poporului pentru pace și la munca lui pentru întărirea patriei noastre scumpe, Republica Populară Romînă.

Toți oamenii muncii, care — însuflețiți de nemărginită iubire de patrie —, făuresc prin strădaniile neostenite viața fericită a poporului, înalță acum, la a 15-a aniversare a Republicii noastre scumpe imnul:

*Puternică, liberă, pe soartă stăpînă
Trăiască Republica Populară Romînă!
Telegraful Romîn*

Parhon, personalitate de vază a științei romînești. „Nu există pentru omul de știință o datorie mai mare decît aceea de a-și pune pregătirea, rezultatele strădaniilor sale în slujba țării sale și a întregii omeniri, în slujba păcii” — spune și acad. Elie Carafoi, director al Institutului de mecanică aplicată „Traian Vuia” al Academiei R.P.R.

Aceleași idei umanitare, ale dragostei de oameni sînt promovate și în viața culturală a poporului nostru, în operele de artă, în literatură, în teatru, în cinematograful, etc. „Împreună cu tovarășii mei de muncă caut să promovez acele spectacole care să afirme umanismul, dreptul oamenilor la fericire, încrederea în viitorul luminos al omenirii” — declară artistul poporului Radu Beligan, director al Teatrului de Comedie din București. „Arta nu înflorește cu frica pentru a doua zi — spune și arhitectul Duiliu Marcu, președintele Uniunii arhitecților din R.P.R. — și nici omenirea nu se înalță sub bubuitul tunului. Artele au nevoie de pace. Pacea este creatoarea de valori”.

La festivalul cinematografic internațional de la Karlovy Vary, din 1953, a fost decernat „Premiul luptei pentru progres social” filmului romînesc „Mitrea Cocor”. La același festival cinematografic din 1960 a fost premiat apoi filmul romînesc „Valurile Dunării”, pentru calitățile sale de demascare și combatere a ororilor războiului.

Ideile păcii și prieteniei între popoare sînt cultivate și în rîndurile tinerei generații care învață și se formează în școlile de toate gradele din R. P. Romînă. „De la catedră trebuie să însușim copiilor dragostea și respectul pentru om, pentru marile valori ale umanității. În acest sens sînt îndreptate programele noastre de învățămînt și ar fi bine dacă în toate țările lumii ar fi profesat un învățămînt care să educe tineri cu înalte idealuri de viață” — spune profesoara Ella Lupu din București.

Dînd glas acestor năzuințe dragi ale poporului nostru, conducerea țării noastre, Statul nostru, Republica Populară Romînă, promovează o politică fermă de apărarea păcii, de destindere și colaborare internațională, pentru dezarmare generală și totală.

„R. P. Romînă — spunea dl Gh. Gheorghiu-Dej, Președintele Consiliului de Stat, în raportul prezentat la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale, care a avut loc cu prilejul colectivizării agriculturii — își aduce contribuția la cauza apărării păcii, militează cu perseverență pentru dezarmare generală și totală, pentru soluționarea pașnică a problemelor litigioase, pentru dezvoltarea colaborării și apropierea între popoare”.

Trebuie să menționăm aici inițiativele valoroase pentru cauza păcii pe care conducătorii R. P. Romîne le-au avut în cadrul O.N.U.

Astfel, în septembrie 1957, Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, dl Chivu Stoica, a făcut cunoscuta propunere a Guvernului Romîn cu privire la convocarea unei Conferințe a șefilor de guverne ai țărilor balcanice în scopul întăririi păcii și al stabilirii unei colaborări multilaterale între ele.

În iunie 1959, ținînd seama de evoluția evenimentelor, Guvernul Romîn și-a completat propunerea, sugerînd ca la Conferința balcanică să se discute și să se incheie un tratat de înțelegere și securitate colectivă în care să se prevadă înlăturarea din Balcani, cu garanția marilor puteri, a armelor nucleare și a rachetelor teleghidate.

La cea de a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. din 1960, delegația R. P. Romîne, condusă de dl Gheorghe Gheorghiu-Dej, Președintele Consiliului de Stat, a prezentat spre discutare propunerea intitulată: „Acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între state europene aparținînd unor sis-

teme social-politice diferite", adică propunerea ca statele situate în regiuni în care cele două sisteme vin în contact imediat sau apropiat să inițieze tratative pentru rezolvarea problemelor litigioase existente între ele, să încheie tratate de înțelegere și colaborare multilaterală, cu ajutorul cărora să se înlăture sursele de neîncredere și încordare în relațiile dintre state, cum sînt de pildă bazele militare străine, rampele de lansare a rachetelor, staționarea avioanelor încărcate cu arme nucleare, etc. Pe linia unor astfel de acțiuni, tot cu acel prilej, delegația romină a reînnoit propunerea țării noastre cu privire la întărirea păcii în regiunea balcano-adriatică, prin încheierea unui tratat de înțelegere și securitate colectivă, care să prevadă transformarea balcanilor într-o zonă fără baze militare străine, fără rachete și arme nucleare.

Un alt punct deosebit de important pentru viitorul luminos al omenirii a fost propus spre a fi înscris pe ordinea de zi a celei de a 15-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. de guvernul țării noastre, și anume: „Măsuri pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare”. „Oricare ar fi concepțiile noastre politice și filozofice — a spus dl Gheorghe Gheorghiu-Dej pe marginea acestui punct — dacă milităm pentru pace, dacă ne este scumpă viața și munca creatoare a oamenilor, nu ne poate fi indiferent modul în care sînt îndrumate și pregătite pentru viață vlăstarele tinere ale omenirii, dacă ele sînt învățate să prețuiască omul și realizările sale materiale și spirituale sau, dimpotrivă, sînt crescute în spiritul negării creațiilor umane, al urii rasiale și naționale, al militarismului și războiului”. Această propunere a delegației R. P. Romine a stîrnit un viu interes în rîndurile Adunării Generale a O.N.U., care, în 18 decembrie 1960, a aprobat în unanimitate o rezoluție în această cauză. Rezoluția recomandă tuturor guvernelor, organizațiilor neguvernamentale și persoanelor să întreprindă acțiuni eficiente pentru a sprijini promovarea ideilor păcii în rîndurile tineretului.

Toate aceste acțiuni și încă altele au sporit prestigiul R. P. Romine pe plan internațional. Acest fapt a dus la participarea țării noastre la o serie de conferințe internaționale, la lucrările unor comitete, comisii, etc., cu menirea de a rezolva problema dezarmării. Astfel, în vara anului 1958 delegații țării noastre au contribuit la Conferința pentru examinarea metodelor de detectare a exploziilor nucleare. Reprezentanții țării noastre au participat apoi la Conferința experților în problema preîntîmpinării unui atac prin surprindere, începută la Geneva în noiembrie 1958.

R. P. Romină a mai fost prezentă, cu 2 ani în urmă, în Comitetul celor 10 state pentru dezarmare, care și-a desfășurat lucrările la Geneva, iar, mai de curînd, țara noastră face parte din Comitetul celor 18 state, care și-a început lucrările în 14 martie 1962 la Geneva tot în problema dezarmării. În toate aceste comitete și conferințe reprezentanții țării noastre au adus un serios aport. Așa de pildă la propunerea delegației romine, la Conferința de la Geneva s-a procedat la instituirea unui subcomitet format din puterile nucleare — Uniunea Sovietică, Statele Unite, Anglia și Franța — care să înceapă discuții pentru a găsi soluția problemei încetării definitive a experiențelor nucleare.

Tot pe linia cultivării păcii, a propășirii bunei înțelegeri între popoare se numără participarea cu succes și a altor delegații ale țării noastre la diverse Conferințe și Congrese internaționale cu caracter științific și pentru apărarea păcii. Iată ce spune de pildă, ca să dăm numai un exemplu, dl acad. Mihail Ralea, președintele Comitetului Național pentru apărarea păcii și conducătorul delegației mișcării pentru pace din R. P. Romină la Congresul pentru dezarmare și pace de la Moscova (9—14 iulie 1962), delegație din care a făcut parte și I. P. Sf. Dr. Iustin Moisesescu, Mitro-

politul Moldovei și Sucevei: „Delegația romină la Congres, îndeplinindu-și mandatul, a contribuit activ la dezbaterile problemelor aflate în discuție, la o examinare în spirit constructiv a tuturor aspectelor legate de problema dezarmării generale și totale. Ea și-a adus aportul la desfășurarea cu succes a lucrărilor Congresului, la apropierea și coeziunea tuturor celor care sînt atașați cauzei păcii, fără deosebire de opinii sau credințe religioase”.

Însăși țara noastră a inițiat și găzduit o seamă de congrese și alte diverse manifestări, toate urmărind mai binele oamenilor și pacea, ca de pildă Festivalul tineretului și studenților din 1953, Întîlnirea tineretului și studenților din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice din 1960, Festivalul de folclor al țărilor balcanice și din zona Mării Adriatice, ș. a.

Aceeași dorință de lărgire a relațiilor de prietenie și colaborare cu alte țări în spiritul ideilor coexistenței pașnice stă și la baza legăturilor R. P. Romine cu alte state pe linia schimburilor comerciale, a vizitelor oficiale reciproce, a călătoriilor de studii, turismului, etc.

Se știe apoi activitatea intensă pe care o duc pe linia luptei pentru pace comitetele pentru apărarea păcii din întreaga noastră țară, în frunte cu Comitetul național pentru apărarea păcii din R. P. R. „Poporul romin — spune unul din membrii acestui Comitet — iubește cu ardore pacea și luptă pentru a o apăra. Oricine străbate meleagurile Romîniei populare sesizează cu ușurință puternica dorință de pace care animă pe locuitorii țării noastre”.

Și acest lucru a fost observat cu adevărat. „Am cunoscut aici (în R. P. Romină) lupta dîră a poporului romin pentru pace”, — declară juristul italian Andreea Giovanni Albanese. „Poporul romin iubește pacea. Romîni sînt firi deschise, accesibile, prietenoase” — constată și d-na Rosie Holender, secretara Mișcării belgiene pentru apărarea păcii.

*

Biserica noastră Ortodoxă Romină și-a adus și ea cuvenit aport la strădaniile poporului nostru pentru cauza păcii. În această privință să ascultăm cuvîntul competent al Prea Fericitului Patriarh Justinian, care, luînd cuvîntul în cadrul Adunării reprezentanților Mișcării pentru pace din R. P. Romină, a spus printre altele: „Prezența Bisericii Ortodoxe Romine alături de întregul nostru popor și alături de toate popoarele iubitoare de pace, în acțiunile hotărîte ale mișcării mondiale pentru apărarea păcii, precum și aportul pe care ea l-a adus în aceste acțiuni nobile, sînt cunoscute și ele s-au bucurat de înalta prețuire a conducătorilor Republicii Populare Romine și a poporului nostru. Ca și alte Biserici Ortodoxe din lume, Biserica noastră este conștientă de faptul că nici o Biserică creștină — mai mult chiar: nici o religie de pe pămînt — nu poate alege altă cale decît calea slujirii păcii, dragostei și înțelegerii între oameni.

Conștientă de răspunderea ce-i revine, Biserica Ortodoxă Romină nu va înceta să sprijine și în viitor toate acțiunile menite să înlăture amenințările ce planează în prezent asupra lumii, să elimine din viața omenirii războaiele, cu întregul lor cortegiu de suferințe și distrugeri de bunuri materiale și spirituale, să asigure tuturor popoarelor o pace reală, în care să domnească înaltele idealuri morale de dragoste, libertate, dreptate și frățietate”.

*

Acest popas de sărbătorire a aniversării celor 15 ani de la proclamarea Republicii Populare Romine constituie pentru poporul nostru un nou imbold de activitate în vederea deplinei instaurări a păcii în lume și pentru Biserica noastră un nou angajament de a sprijini cu înmulțită rîvnă lupta poporului nostru și a tuturor popoarelor pentru biruința deplină a păcii, pentru o lume fără bombe și fără războaie, o lume a prieteniei, colaborării, fericirii și păcii.

Gh. Papuc

Biserica Ortodoxă Romină

Actul istoric de la 23 August 1944 a făcut cu putință înlăptuirea a numeroase schimbări politice, sociale și economice în Patria noastră, între care, cea mai de seamă este, fără îndoială, abolirea monarhiei și proclamarea Republicii Populare Romine, de la care se împlinesc acum 15 ani. În acești 15 ani de viață nouă, s-au petrecut fapte de seamă în toate laturile de activitate ale Patriei noastre. Cum era și firesc, și în sinul Bisericii Ortodoxe Romine au avut loc prefaceri dintre cele mai însemnate. Vom aminti pe scurt cîteva din acestea.

Prin însăși Constituția Republicii Populare Romine din 1948 și apoi din 1952, se prevede libera organizare și funcționare a tuturor cultelor religioase din Patria noastră, stabilindu-se și raportul cultelor cu Statul. Ca o completare a acestor prevederi constituționale, la 4 august 1948 s-a dat Legea pentru regimul general al Cultelor, care asigură libertatea deplină a conștiinței și egalitatea dintre cultele religioase. Datorită Legii pentru regimul general al cultelor s-a înlăturat atmosfera de neîncredere și de luptă între confesiuni din trecut. Cultele au adoptat în relațiile dintre ele o atitudine de respect reciproc și de conlucrare frățească.

Sub îndrumarea Prea Fericitului Patriarh Justinian al Bisericii noastre Ortodoxe Romine, s-a întocmit noul Statut pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Romine, votat de Sfințul Sinod în ședințele din 19 și 20 octombrie 1948 și aprobat apoi de Prezidiul Marii Adunări Naționale la 23 februarie 1949. S-a căutat ca acest Statut să corespundă cît mai mult nevoilor vieții noastre bisericesti. În conformitate cu prevederile noului Statut, legislația noastră bisericască a sporit an de an prin întocmirea și punerea în aplicare a unor regulamente speciale, care privesc diferite laturi ale vieții bisericesti: disciplina bisericască, învățămîntul teologic, administrația bisericască, monahismul și altele.

Tot în anul 1948 au avut loc alte două acte de seamă în viața Bisericii noastre, strîns legate unul de altul. Primul este anularea Concordatului cu Vaticanul, la 18 iulie 1948. Prin aceasta s-a înlăturat privilegierea creată în dauna celorlalte culte. Anularea Concordatului a făcut cu putință și revenirea foștilor credincioși greco-catolici din Ardeal în sinul Bisericii Ortodoxe, în cursul lunii octombrie 1948. Prin această revenire, s-a reparat actul nedrept de la 1698—1700 prin care o parte a romînilor ardeleni, prin silnicie și amăgire, au fost ruși de trupul Bisericii Ortodoxe. Toți preoții și credincioșii reveniți au fost primiți cu o deosebită bucurie în sinul Bisericii strămoșești, încît astăzi avem din rîndul lor doi ierarhi, și un număr însemnat de profesori de teologie, consilieri, protopopi, preoți de parohie, etc.

În 1948 s-a făcut și reforma învățămîntului teologic. Pentru că pînă la acea dată învățămîntul teologic din țara noastră nu era unitar și nici sub conducerea Bisericii, prin noua Lege a cultelor, școlile teologice de toate gradele, ale tuturor cultelor, au fost trecute sub oblăduirea cultului respectiv, dîndu-li-se o organizare unitară. Potrivit acestor prevederi, Biserica Ortodoxă și-a organizat învățămîntul în trei tipuri de școli: institute teologice de grad universitar (la București și Sibiu), seminarii teologice și școli

(Continuare în pag. 4)

Biserica Ortodoxă...

(Urmare din pag. 3)

de cîntăreți bisericești (București, Buzău, Mănăstirea Neamțu, Cluj, Craiova și Caransebeș). Trebuie să adăugăm aici și cursurile de îndrumare misionară și socială pentru preoți, ținute de profesorii Institutelor Teologice din București și Sibiu.

În ce privește cultura teologică la loc de cinste trebuie să amintim cele 7 volume de predici și cuvîntări ale Prea Fericitului Patriarh Justinian tipărite sub titlul de „Apostolat social”, precum și Cazanile, prelucrate după Nichifor Teotochi. Alte lucrări se datoresc unor alți ierarhi ai Bisericii noastre, ca: I. P. Sf. Mitropolit Iustin (Ierarhia bisericească în epoca apostolică și traducerea Simbolicii lui Hr. Andrusos), P. Sf. Episcop Valerian (Flori alese din grădina Sfintei Scripturi și altele). În vechea tiparniță sibiană de asemenea au apărut mai multe lucrări, între care: Cînd frații sînt împreună, Samuil Micu Klain teologul, Caracterul religios-moral, Catehismul creștinului dreptcredincios, Omagiu mitropolitului Nicolae Bălan și altele. Pentru trebuințele studenților teologi au apărut mai multe manuale didactice: Studiul Vechiului Testament, Studiul Noului Testament, Istoria bisericească universală, Istoria Bisericii Romîne, Patrologia, Dogmatica, Antologia din literatura patristică greacă, Scriitorii bisericești latini și Limba slavă, iar pentru seminarii au apărut manuale de Greacă, Latină și Franceză. Tot pentru trebuințele școlilor teologice, dar și pentru bisericile parohiale, s-au tipărit diferite lucrări de muzică bisericească: Gramatica muzicii psaltice, Vecernierul, Utrenierul, Cîntările Sfintei Liturghii și altele. La acestea, adăugăm numeroasele cărți de cult tipărite de Editura Institutului Biblic și de Misiune din București, între care se impune Liturghierul (1956), revăzut de însuși P. F. Patriarh Justinian, apoi numeroase almanahuri, calendare, cărți de rugăciuni, broșuri, pastorale ale ierarhilor și altele. O mențiune specială merită revistele bisericești editate de Patriarhie și centrele mitropolitane: Biserica Ortodoxă Romînă, Studii Teologice, Ortodoxia, Glasul Bisericii, Mitropolia Moldovei și Sucevei, Mitropolia Ardealului, Mitropolia Olteniei, Mitropolia Banatului, la care adăugăm și foaia religioasă Telegraful Romîn. Toate aceste reviste se bucură de aprecieri unanime, atît în țară cît și peste hotare.

În cei 15 ani de viață ai Republicii Populare Romîne, cu ajutorul larg al Statului, s-au restaurat numeroase monumente istorice-bisericești. Deși aceste monumente sînt bunuri artistice ale întregului popor, în trecut ele au fost neglijate, încît abia în zilele noastre a început o largă acțiune de restaurare a lor. Menționăm numai cîteva dintre cele mai de seamă așezări mănăstirești, restaurate cu sprijinul Statului: Horezu, Arnota, Bistrița, Cotmeana, Dealu, Ciorogîrla, Căldărușani, Neamțu, Putna, Sucevița, Moldovași, Slatina, Trei Ierarhi, Catedrala din Iași, Catedrala din Sibiu, biserica din Densus și altele. Pe lângă acestea s-au refăcut și s-au zidit din temelie o seamă de alte lăcașuri de închinare. Aceste lucruri ne arată cîntea și grija pe care le au conducătorii Patriei noastre față de marile creații artistice ale înaintașilor.

Între înfăptuirile de seamă din viața noastră bisericească se numără și canonizarea unor sfinți romîni, precum și generalizarea cultului unor sfinți cinstiți numai în anumite părți ale țării. Acest lucru s-a făcut pentru prima dată în țara noastră, în cadrul unor mari festivități religioase în luna octombrie 1955, la care au participat delegați din aproape toate Bisericile ortodoxe surori. S-au trecut în rîndul sfinților: Sf. Ierarh

Calinic de la Cernica (11 aprilie), Sf. Ierarhi Ilie Iorest și Sava Brancovici (24 aprilie), Sf. Iosif cel Nou de la Partoș (15 septembrie), Cuvioșii mărturisitori Visarion Sarai, Sofronie și mucenicul Oprea Miclăuș (21 octombrie).

În acești 15 ani Biserica noastră a avut cele mai strînse legături atît cu Bisericile ortodoxe surori, cît și cu alte confesiuni creștine. La loc de frunte se situează legăturile cu Biserica Ortodoxă Rusă. Încă din mai-iunie 1947 țara și Biserica noastră au primit vizita Prea Fericitului Patriarh Alexei al Moscovei și al întregii Rusii. În iulie 1948 P. F. Patriarh Justinian, însoțit de alți membri ai Sf. Sinod și ai clerului, a participat la consfătuirea pan-ortodoxă de la Moscova, prilejuită de împlinirea a 500 de ani de la proclamarea autocefaliei Bisericii Ortodoxe Ruse. De atunci alte numeroase delegații ale Bisericii noastre, avînd în frunte pe P. F. Patriarh, au vizitat Uniunea Sovietică și Biserica Ortodoxă Rusă.

Numeroase delegații ale Bisericii Ortodoxe Ruse au vizitat țara noastră, ultima avînd în frunte pe însuși Prea Fericitul Patriarh Alexei (mai 1962). De asemenea am primit vizita a numeroși conducători de Biserică autocefale, ca Prea Fericitul Patriarh Alexandru al Antiohiei și Hristoșor al Alexandriei (1957), Chiril al Bulgariei (1954 și 1955) și Gherman al Serbiei (octombrie 1962).

Numeroase alte delegații romîne, conduse de membri ai Sf. Sinod, au participat și la alte festivități ale Bisericilor ortodoxe surori (Praga, Varșovia, Antiohia, etc.). Amintim în ultima vreme conferința pan-ortodoxă de la Rhodos (24 septembrie—1 octombrie 1961) și a treia conferință a Consiliului Ecumenic al Bisericilor ținută la New-Delhi (19 noiembrie—6 decembrie 1961), la care au participat și delegații ale Bisericii noastre, ambele conduse de I. P. Sf. Mitropolit Iustin. La conferința de la New-Delhi Biserica noastră a fost primită în Consiliul Ecumenic al Bisericilor, ceea ce va face ca pe viitor legăturile cu alte Biserică creștine să fie și mai strînse.

S-au făcut schimb de vizite între profesorii Institutelor noastre teologice și cei de la Academia duhovnicească din Sofia (1957), schimb de studenți teologi (romîni la Moscova și Sofia, iar la noi studenți din Constantinopol, Bulgaria și Finlanda).

Dar terenul de activitate care a apropiat mai mult pe slujitorii Bisericii noastre de slujitorii altor Biserică ortodoxe sau ai altor culte, a fost lupta pentru apărarea păcii. Biserica Ortodoxă Romînă s-a alăturat de la bun început acelor care apără viața și pacea lumii, fiind prezentă în toate acțiunile mari de apărare și întărire a păcii. Cîteva ierarhi și preoți ortodocși romîni au participat la diferite congrese mondiale pentru dezarmare și pace: Mitropolitul Sebastian la Varșovia, P. S. Episcop Valerian la Viena (1953), I. P. Sf. Mitropolit Iustin la Stockholm (1958) și Moscova (1962). Încă din 1948, cu prilejul conferinței pan-ortodoxe de la Moscova, întîistătorii și reprezentanții Bisericilor ortodoxe — între care se numără și P. F. Patriarh Justinian — au adresat lumii un apel pentru pace. Asemenea apeluri s-au mai adresat și în alte împrejurări. Șefii cultelor din Patria noastră, care au ținut mai multe consfătuiri sub conducerea P. F. Patriarh Justinian (1949, 1951 și 1952), de asemenea au adresat apeluri credincioșilor lor din Republica Populară Romînă, arătîndu-și profundul atașament față de regimul nostru democrat-popular și hotărîrea neclintită de a lupta alături de întregul nostru popor pentru menținerea și apărarea păcii. P. F. Patriarh Justinian a adresat în mai multe rînduri mesaje către Organizația Națiunilor Unite, cerînd să se caute mijloacele potrivite pentru înlăturarea primejdiei de

război. Cealalți membri ai Sf. Sinod n-au uitat niciodată în pastoralele lor de Paști și Crăciun să-și îndemne credincioșii să fie hotărîți luptători pentru apărarea păcii. Ierarhi și preoți ortodocși fac parte din Comitetul Național pentru apărarea Păcii, precum și din Comitetele regionale, raionale sau locale. Cu toții își aduc aportul lor sincer la realizarea acestui măreaș ideal al omenirii.

În ultima vreme acțiunile de luptă pentru pace duse de reprezentanții Bisericilor creștine, sînt unite de Mișcarea creștină pentru Pace de la Praga. Din partea Bisericii noastre activează de ani de zile în această Mișcare, Păr. Milan Șesan, profesor la Institutul Teologic din Sibiu, care este membru permanent în Comitetul de lucru. În iunie 1961, la Marea Adunare Creștină pentru pace ținută la Praga, a luat parte și o numeroasă delegație a Bisericii noastre, avînd în frunte pe I. P. Sf. Mitropolit Iustin.

Scaunele arhieresti vacante au fost de îndată completate cu titulari noi. Amintim că la 6 iunie 1948 a fost investit și înscăunat după proclamarea Republicii Populare Romîne, însuși Prea Fericitul Patriarh al Bisericii Ortodoxe Romîne, Justinian. S-au zidit și refăcut numeroase lăcașuri de închinare, s-a continuat activitatea publicistică, școlile teologice își duc activitatea lor, s-au strînse legăturile cu Bisericile ortodoxe surori și cu alte Biserică creștine.

Sub călăuzirea și îndrumarea Sf. Sinod, în frunte cu P. F. Patriarh Justinian, slujitorii Bisericii noastre își aduc aportul la acțiunea de înfăptuire a păcii între oameni și popoare, îndeplinindu-și toate îndatoririle care le au față de Patria noastră, Republica Populară Romînă.

Mircea Păcurariu

Republică iubită

Republică iubită, tinăra, fericită,
Cu fruntea ta de raze aurii încununată
De tot poporu-n veci iubită
Patrie puternică, liberă, cum n-ai fost niciodată.

Încinsă-n bărăgane de grîne nesfirșite
Duci spor în colective și voie bună-n sate
Și-n ploaie de mireme așa pe nesimțite
Te-mbraci cu-al primăverii veșmînt de nestemate.

Sub boltiri de lumină, ca salbe revărsate
Porți noile orașe și fabrici și uzine,
Și crizanteme roșii par zidurile toate
Ce-ți înnoiesc profilul acum atît de bine.

Azi răsăritul falnic din zări alungă ceața
Și munca făurește noi piscuri luminoase
Și oamenii la sînu-ți de crin slăvind viața
Clădesc cetăți de pace, temeinice, frumoase.

Sub bolțile albastre de cer înseninat
Stau anii cincisprezece de-mbelșugare plini
De aceea întreg poporul în slavă te-a-nălțat
Republică, ani mulți de fericire și senini.

Preot Ștefan Tascianu

